EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 27.5.2015
COM(2015) 286 final

2015/0125 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Euroopan muuttoliikeagenda

Euroopan komissio esitti 13. toukokuuta 2015 kattavan Euroopan muuttoliikeagendan[1], jossa eritellään toisaalta välittömät toimet, joita komissio ehdottaa Välimeren kriisitilanteeseen vastaamiseksi, ja toisaalta keskipitkän ja pitkän aikavälin aloitteita, jotka on toteutettava sellaisten rakenteellisten ratkaisujen tarjoamiseksi, joilla voidaan parantaa muuttoliikkeen ja sen kaikkien osatekijöiden hallintaa.

Osana välittömiä toimia komissio on ilmoittanut, että se ehdottaa toukokuun loppuun mennessä mekanismia, jolla aktivoidaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 78 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu hätätilannejärjestelmä. Agendassa todetaan, että jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmiin kohdistuu näinä aikoina ennennäkemätön paine ja että erityisesti etulinjassa oleviin jäsenvaltioihin on tulijoita niin paljon, että niiden resurssit tulijoiden vastaanottamiseksi ja hakemusten käsittelemiseksi on jo venytetty äärimmilleen. Agendassa ilmoitetaan, että ehdotukseen SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohdan soveltamisesta sisältyy kansainvälisen suojelun tarpeessa selvästi olevien henkilöiden sijoittamista koskeva tilapäinen järjestely, jonka avulla varmistetaan kunkin jäsenvaltion osallistuminen oikeudenmukaisella ja tasapainoisella panoksella tähän yhteiseen hankkeeseen. Agendan liitteessä esitetään jakoperuste, joka määräytyy tiettyjen tekijöiden (BKT, väestömäärä, työttömyysaste ja maan aiemmin vastaanottamien turvapaikanhakijoiden ja uudelleensijoitettujen pakolaisten määrä) mukaan.

Agendassa korostetaan, että nopean reagoinnin, jolla vastataan nykyiseen kriisiin Välimerellä, on oltava EU:n toiminnan lähtökohtana myös tulevissa kriiseissä riippumatta siitä, mistä suunnasta yhteiseen ulkorajaan kohdistuva paine tulee.

1.2. SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohdan soveltaminen Italiaan ja Kreikkaan

Turvapaikka-asioita koskevan yhteisen politiikan osana SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohta muodostaa erityisen oikeusperustan hätätilanteita varten. Sen ansiosta neuvosto voi komission ehdotuksen perusteella ja Euroopan parlamenttia kuultuaan hyväksyä väliaikaisia toimenpiteitä yhden tai useamman sellaisen jäsenvaltion hyväksi, jossa kolmansien maiden kansalaisten äkillinen joukoittainen maahantulo aiheuttaa hätätilanteen. SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut väliaikaiset toimenpiteet ovat luonteeltaan poikkeuksellisia. Niitä voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun kolmansien maiden kansalaisten äkillinen joukoittainen maahantulo aiheuttaa yhden tai useamman jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmälle riittävän kiireellisiä ja vakavia ongelmia.

Euroopan muuttoliikeagendassa, Eurooppa-neuvoston tuoreessa julkilausumassa[2] ja Euroopan parlamentin päätöslauselmassa[3], jotka annettiin Välimeren äskettäisten tragedioiden jälkeen, ollaan kaikissa yhtä mieltä etulinjassa olevien jäsenvaltioiden erityisistä ja kiireellisistä tarpeista sekä siitä, että on tarpeen lujittaa sisäistä solidaarisuutta ja ehdottaa konkreettisia toimenpiteitä niiden jäsenvaltioiden tukemiseksi, joiden tilanne on kaikkein pahin.

Tilastotiedoista, jotka koskevat kolmansista maista peräisin olevia, EU:n jäsenvaltioihin vuosina 2014 ja 2015 saapuneita laittomia siirtolaisia, käy ilmi, että kahteen etulinjassa

---

1 COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

2 Eurooppa-neuvoston ylimääräinen kokous, 23.4.2015 – Julkilausuma, EUCO 18/15.

3 P8_TA(2015)0176, 29. huhtikuuta 2015.

olevaan jäsenvaltioon, Italiaan ja Kreikkaan, tulee tällä hetkellä poikkeuksellisen paljon siirtolaisia.

Frontexin tietojen mukaan suurin osa EU:n rajojen laittomista ylityksistä tapahtui vuonna 2014 keskisen ja eteläisen Välimeren reittien kautta. Näiden osuus kaikista laittomista rajanylityksistä EU:ssa oli yli 75 prosenttia. Vuonna 2014 pelkästään Italiaan saapui yli 170 000 laitonta siirtolaista, mikä on 277 prosenttia enemmän kuin vuonna 2013. Tasaista kasvua havaittiin myös Kreikassa, jonne saapui yli 50 000 laitonta siirtolaista, mikä on 153 prosenttia enemmän kuin vuonna 2013. Vuoden 2015 ensimmäisiä kuukausia koskevat tilastot vahvistavat tämän selkeän suuntauksen Italian osalta. Kreikassa laittomat rajanylitykset lisääntyivät vuoden 2015 neljän ensimmäisen kuukauden aikana niin voimakkaasti, että ne vastasivat 50:tä prosenttia kaikista laittomista rajanylityksistä vuonna 2014 (rajanylityksiä oli vuoden 2015 ensimmäisten neljän kuukauden aikana lähes 28 000 ja vuonna 2014 lähes 55 000). Huomattava osuus kaikista näillä kahdella alueella havaituista laittomista siirtolaisista oli sellaisten maiden kansalaisia, joiden hakemukset Eurostatin tietojen perusteella hyvin usein hyväksytään (vuonna 2014 syyrialaisia ja eritrealaisia, joiden hakemusten hyväksymisaste on EU:n tasolla yli 75 prosenttia, oli yli 40 prosenttia Italiaan saapuneista ja yli 50 prosenttia Kreikkaan saapuneista).

Eurostatin mukaan 64 625 henkilöä haki kansainvälistä suojelua Italiassa vuonna 2014. Vuonna 2013 vastaava luku oli 26 920 (kasvua 143 prosenttia). Kreikassa kasvu oli vähäisempää, sillä hakemuksia tehtiin 9 430 (kasvua 15 prosenttia).

Frontexin tietojen mukaan toinen merkittävä reitti EU:hun vuonna 2014 oli Länsi-Balkanin reitti, jota pitkin tehtiin 43 357 laitonta rajanylitystä (15 prosenttia kaikista laittomista rajanylityksistä EU:ssa). Koska tätä reittiä saapuvista siirtolaisista 51 prosenttia on kosovolaisia, suurin osa heistä ei kuitenkaan lähtökohtaisesti tarvitse kansainvälistä suojelua.

Italia ja Kreikka ovat maantieteellisen sijaintinsa samoin kuin niiden välittömässä läheisyydessä käynnissä olevien konfliktien vuoksi lähitulevaisuudessa muita jäsenvaltioita haavoittuvammassa asemassa, sillä molempien maiden alueelle odotetaan edelleen ennennäkemättömän suuria määriä siirtolaisia. Kun nämä aiempaa suurempaan muuttopaineeseen liittyvät ulkoiset seikat yhdistetään jo olemassa oleviin rakenteellisiin puutteisiin kyseisten maiden turvapaikkajärjestelmissä, maiden kyky selviytyä suuresta paineesta muuttuu entistäkin kyseenalaisemmaksi.

Yksikään toinen jäsenvaltio ei ole tällä hetkellä Italian ja Kreikan tilanteen kaltaisessa hätätilanteessa, jossa maahan tulee suuria määriä laittomia siirtolaisia, joista suuri osa on selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa. Tilannetta pahentaa se, että maiden turvapaikkajärjestelmät ovat erittäin haavoittuvia.

Tästä syystä Italian ja Kreikan tämänhetkinen muuttoliiketilanne on EU:ssa ainutlaatuinen, ja paine, joka kohdistuu niiden kykyyn käsitellä kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia sekä tarjota asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet ja kotouttamismahdollisuudet selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa oleville henkilöille, edellyttää solidaarisuutta kaikilta muilta jäsenvaltioilta.

Komissio seuraa edelleen tiiviisti siirtolaisvirtojen kehitystä kaikissa jäsenvaltioissa, myös Maltalla, jonka maantieteellinen sijainti on samankaltainen kuin Italian ja Kreikan ja joka on siksi jo aikaisemmin joutunut selviytymään vastaavista hätätilanteista. Tästä syystä samanlaisia toimenpiteitä voidaan myös tulevaisuudessa soveltaa sellaisiin jäsenvaltioihin, joissa kolmansien maiden kansalaisten äkillinen joukoittainen maahantulo aiheuttaa hätätilanteen.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN

Tämä ehdotus annetaan Italiassa ja Kreikassa vallitsevan turvapaikka-asioita koskevan kriisin vuoksi. Jotta olisi mahdollista estää näiden kahden maan turvapaikkatilanteen huonontuminen entisestään ja tukea niitä tehokkaasti, komission piti toimia nopeasti ja esittää pikaisesti perussopimuksen 78 artiklan 3 kohtaan perustuva ehdotuksensa, jotta neuvosto voisi hyväksyä sen ripeästi ja jotta jäsenvaltiot voisivat panna väliaikaiset toimenpiteet täytäntöön Italian ja Kreikan hyväksi.

EU:n toimielimet ja keskeiset toimijat ovat jo ottaneet laajasti kantaa asiaan. Eurooppa-neuvosto sitoutui 23. huhtikuuta 2015 antamassaan julkilausumassa tarkastelemaan vaihtoehtoja sisäisten siirtojen järjestämiseksi hätätilanteissa vapaaehtoiselta pohjalta kaikkien jäsenvaltioiden välillä. Euroopan parlamentti kehotti 29. huhtikuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa neuvostoa harkitsemaan vakavasti mahdollisuutta aktivoida SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohta.

Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettu[4] on kehottanut EU:ta sitoutumaan EU:n sisäiseen solidaarisuuteen erityisesti Kreikan ja Italian auttamiseksi muun muassa siirtämällä mereltä pelastettuja syyrialaispakolaisia eri puolille Eurooppaa oikeudenmukaisen jakojärjestelmän mukaisesti. Myös kansalaisjärjestöt ovat esittäneet näkemyksiään kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden siirtämisestä.[5]

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksen tavoitteena on toteuttaa Italian ja Kreikan hyväksi kansainvälistä suojelua koskevia väliaikaisia toimenpiteitä, jotta ne voisivat käsitellä tehokkaasti kolmansien maiden kansalaisten tällä hetkellä laajamittaista maahantuloa, josta aiheutuu painetta niiden turvapaikkajärjestelmiin.

Tässä päätöksessä ehdotetut toimenpiteet merkitsevät väliaikaista poikkeusta asetuksen (EU) N:o 604/2013 13 artiklan 1 kohdassa vahvistetuista perusteista sekä saman asetuksen 21, 22 ja 29 artiklassa vahvistetuista menettelyn vaiheista, määräajat mukaan luettuina. Kyseisessä asetuksessa vahvistettuja oikeudellisia ja menettelytakeita, myös oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, sovelletaan edelleen tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluviin hakijoihin.

SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteiden, joita voidaan toteuttaa jonkin jäsenvaltion hyväksi, on oltava väliaikaisia. Toteutettavien toimenpiteiden kesto ei kuitenkaan saa olla liian lyhyt, jotta voidaan varmistaa, että niillä on todella käytännön vaikutusta ja että niillä tuetaan aidosti Italiaa ja Kreikkaa suurten siirtolaisvirtojen käsittelyssä. Näin ollen ehdotetaan, että tässä ehdotuksessa esitettyjä väliaikaisia toimenpiteitä sovelletaan 24 kuukauden ajan tämän päätöksen voimaantulosta.

Tässä ehdotuksessa tarkoitetut väliaikaiset toimenpiteet liittyvät ennen kaikkea sellaisten kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden siirtämiseen Italiasta ja Kreikasta, jotka näyttävät lähtökohtaisesti olevan selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa.

---

4 Pakolaisasiain päävaltuutetun maaliskuussa 2015 tekemät ehdotukset, joka koskevat meritse Eurooppaan nyt ja jatkossa tulevia turvapaikanhakijoita, pakolaisia ja siirtolaisia, ovat luettavissa seuraavassa osoitteessa: http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html

5 Ks. esimerkiksi Euroopan pakolais- ja ihmisoikeusjärjestöjen neuvottelukunnan (ECRE) kymmenen kohdan suunnitelma merellä sattuvien kuolemantapausten ehkäisemiseksi, 23.4.2015, www.ecre.org

Muut jäsenvaltiot, joista ehdotuksessa käytetään nimitystä ”siirron kohteena oleva jäsenvaltio”, vastaavat tämän jälkeen siirrettävän henkilön hakemuksen käsittelystä. Hakemuksen käsittelyssä noudatetaan sääntöjä, jotka on vahvistettu direktiiveissä 2011/95/EU ja 2005/85/EY ja 20. heinäkuuta 2015 lähtien direktiivissä 2013/32/EU, joka korvaa direktiivin 2005/85/EY. Vastaanotto-olosuhteiden tarjoamisessa noudatetaan sääntöjä, jotka on vahvistettu direktiivissä 2003/9/EY ja 20. heinäkuuta 2015 lähtien direktiivissä 2013/33/EU, joka korvaa direktiivin 2003/9/EY.

Ehdotuksessa asetetaan määrällinen tavoite, joka koskee Italiasta (24 000) ja Kreikasta (16 000) siirrettäviä hakijoita, ja sen liitteissä esitetään kaksi jakoperustetta, joilla määritellään niiden hakijoiden määrä, jotka siirretään Italiasta ja Kreikasta muihin jäsenvaltioihin. Jakauma Italian ja Kreikan välillä perustuu kummankin osuuteen niiden Italiassa ja Kreikassa tapahtuneiden laittomien rajanylitysten kokonaismäärästä, joissa saapuja on selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa. Siinä otetaan lisäksi huomioon laittomien rajanylitysten raju lisääntyminen Kreikassa tammi–huhtikuussa 2015 verrattuna samaan ajanjaksoon viime vuonna. Ehdotuksen mukaan Italia ja Kreikka eivät itse kuulu siirron kohteena oleviin jäsenvaltioihin. Ne kaikkiaan 40 000 hakijaa, jotka olisi siirrettävä Italiasta ja Kreikasta, vastaavat noin 40:tä prosenttia niistä selvästi kansainvälistä suojelua tarvitsevista henkilöistä, jotka saapuivat näihin maihin laittomasti vuoden 2014 aikana. Näin ollen tässä päätöksessä ehdotettu siirtotoimenpide edustaa oikeudenmukaista taakanjakoa Italian ja Kreikan ja muiden jäsenvaltioiden välillä.

Tässä päätöksessä vahvistetun siirtomenettelyn soveltamisalaa on rajattu kahdessa suhteessa.

Ensinnäkin ehdotetaan, että tätä päätöstä sovelletaan ainoastaan niihin hakijoihin, jotka ovat lähtökohtaisesti selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa. Näiden hakijoiden määritellään ehdotuksessa kuuluvan niihin kansalaisuuksiin, joiden hakemusten keskimääräinen hyväksymisaste EU:ssa on Eurostatin mukaan yli 75 prosenttia.

Toiseksi ehdotetaan, että tätä päätöstä sovelletaan ainoastaan niihin hakijoihin, joista Italia tai Kreikka olisivat periaatteessa vastuussa asetuksessa (EU) N:o 604/2013 määriteltyjen vastuunottoperusteiden mukaisesti. Näin varmistettaisiin, että asetusta (EU) N:o 604/2013 sovelletaan jatkossakin Italiassa ja Kreikassa oleviin hakijoihin – mukaan luettuina ne, joiden hyväksymisaste on yli 75 prosenttia – joiden osalta jokin kyseisessä asetuksessa vahvistetuista objektiivisista kriteereistä (kuten se, että hakijalla on perheenjäsen jossakin toisessa jäsenvaltiossa) viittaisi siihen, että jokin toinen jäsenvaltio olisi vastuussa heistä. Nämä hakijat siirretään näin ollen kyseiseen toiseen jäsenvaltioon asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti eikä osana tässä ehdotuksessa tarkoitettuja väliaikaisia toimenpiteitä. Samaan aikaan asetusta (EU) N:o 604/2013 sovelletaan edelleen myös niihin henkilöihin, joita ei ole siirretty nykyisen järjestelmän mukaisesti ja jotka muut jäsenvaltiot voivat lähettää takaisin Italiaan. Viimeksi mainitun seikan osalta tilanne on erilainen Kreikassa, jossa vallitseva tilanne on se, että jäsenvaltiot ovat keskeyttäneet Dublin-asetukseen perustuvat siirrot Kreikkaan pannakseen täytäntöön Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiassa M.S.S. vastaan Belgia ja Kreikka antaman tuomion sekä unionin tämän jälkeen asiassa N.S. vastaan Yhdistynyt kuningaskunta tekemän päätöksen, jossa vahvistetaan, että Kreikan turvapaikkamenettelyssä ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteissa on systeemisiä puutteita.

Ehdotuksessa esitetään yksinkertaista siirtomenettelyä, jolla varmistetaan asianomaisten henkilöiden siirtäminen siirron kohteena olevaan jäsenvaltioon. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tämän päätöksen täytäntöönpanoa varten kansallinen yhteyspiste ja ilmoitettava sen yhteystiedot muille jäsenvaltioille ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle, jäljempänä ’EASO’. Italian ja Kreikan on EASO:n ja tarvittaessa jäsenvaltioiden yhteyshenkilöiden

kanssa yksilöitävä säännöllisin väliajoin ne hakijat, jotka voitaisiin siirtää muihin jäsenvaltioihin. Tässä olisi annettava etusija haavoittuvassa asemassa oleville hakijoille. Tämän jälkeen Italian ja Kreikan on ilmoitettava muiden jäsenvaltioiden yhteyspisteille ja EASO:lle niiden hakijoiden tarkka lukumäärä, jotka voitaisiin siirtää. Muiden jäsenvaltioiden on ilmoitettava, kuinka monta hakijaa voidaan siirtää välittömästi niiden alueelle, sekä toimitettava kaikki muut olennaiset tiedot esimerkiksi perheiden tai haavoittuvassa asemassa olevien hakijoiden vastaanottoon liittyen. Italian tai Kreikan on sitten tehtävä muodollinen päätös hakijan siirtämisestä ja ilmoitettava siitä hakijalle. Ehdotuksessa tarkennetaan, että hakijoita, joiden sormenjäljet on otettava asetuksen (EU) N:o 604/2013 9 artiklassa asetetun velvoitteen nojalla, ei voida siirtää, ellei heidän sormenjälkiään ole otettu. Siinä tarkennetaan lisäksi, että jäsenvaltioilla on oikeus kieltäytyä sellaisen hakijan siirtämisestä, johon liittyy todennäköisesti kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevia huolenaiheita. Ehdotuksen mukaan kaikki menettelyn vaiheet on toteutettava mahdollisimman pian ja hakija on joka tapauksessa siirrettävä viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun hänen on todettu olevan siirrettävä hakija. Ehdotuksessa tarkennetaan myös, että jäsenvaltiot voivat päättää lähettää Italiaan ja Kreikkaan yhteyshenkilöitä siirtomenettelyä varten.

On selvää, että jäsenvaltioiden täysimääräinen sitoutuminen ja aito yhteistyö EASO:n tarjoaman koordinoidun avun puitteissa on olennaista, jotta voidaan varmistaa suunniteltujen väliaikaisten toimenpiteiden tehokas täytäntöönpano.

Sisäisten siirtojen lisäksi ehdotuksessa vahvistetaan muita, paikalla toteutettavia tukitoimenpiteitä Italian ja Kreikan hyväksi. Erityisesti siinä ehdotetaan kasvatettavaksi EASO:n ja muiden asianomaisten virastojen koordinoimaa tukea, jota muut jäsenvaltiot antavat Italialle ja Kreikalle. Tavoitteena on tukea Italiaa ja Kreikkaa erityisesti siirtolaisten seulomisessa ja hakemusten käsittelyn ensimmäisissä vaiheissa sekä tässä ehdotuksessa esitettävän siirtomenettelyn täytäntöönpanossa (erityisesti tiedon ja erityisavun tarjoaminen asianomaisille henkilöille sekä siirtojen käytännön järjestelyt).

Ehdotuksessa velvoitetaan lisäksi Italia ja Kreikka esittämään komissiolle etenemissuunnitelma, joka sisältää asianmukaisia toimenpiteitä turvapaikka-asioiden, ensivastaanoton ja palauttamisen aloilla kyseisten maiden järjestelmien kapasiteetin, laadun ja tehokkuuden parantamiseksi sekä toimenpiteitä, joilla varmistetaan tämän päätöksen asianmukainen täytäntöönpano. Ehdotuksessa varataan komissiolle mahdollisuus keskeyttää tämän päätöksen täytäntöönpano tietyissä olosuhteissa.

Ehdotukseen sisältyy erityisiä takeita ja velvoitteita, jotka koskevat sellaisia hakijoita, jotka voidaan siirtää toiseen jäsenvaltioon. Ehdotuksessa tarkennetaan oikeutta saada tietoa siirtomenettelystä, oikeutta saada siirtopäätöksestä ilmoitus, josta on käytävä ilmi siirron kohteena oleva jäsenvaltio, ja oikeutta tulla siirretyksi perheenjäsentensä kanssa samaan jäsenvaltioon. Ehdotuksessa toistetaan lisäksi velvollisuus huolehtia siitä, että lapsen etu on etusijalla siirron kohteena olevasta jäsenvaltiosta päätettäessä. Tämä merkitsee muun muassa sitä, että Italialla ja Kreikalla on velvollisuus ilmoittaa muille jäsenvaltioille, jos siirrettävä hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, sekä huolehtia sen jäsenvaltion kanssa, joka on ilmoittanut olevansa kiinnostunut vastaanottamaan kyseisen alaikäisen, että ennen siirtoa toteutetaan lapsen etua koskeva arviointi noudattaen YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiskommenttia nro 14 (2013) lapsen oikeudesta saada etunsa otetuksi ensisijaisesti huomioon[6]. Ehdotuksessa muistutetaan lisäksi seurauksista, joita nykyisessä EU:n lainsäädäntöön perustuvassa siirtojärjestelmässä kansainvälistä suojelua hakeville tai sitä saaville henkilöille aiheutuu toissijaisista siirtymisistä eli luvatta sellaisen jäsenvaltion

[6] http://lapsiasia.fi/wp-content/uploads/2015/03/CRS_14.pdf

alueelle saapumisesta, joka ei ole heistä vastuussa (eli tässä tapauksessa siirron kohteena oleva jäsenvaltio).

Ehdotuksessa palautetaan mieleen, että neuvostolla on perussopimuksen 78 artiklan 3 kohtaan perustuva mahdollisuus hyväksyä komission ehdotuksen perusteella ja Euroopan parlamenttia kuultuaan väliaikaisia toimenpiteitä sellaisen jäsenvaltion, muun kuin Italian tai Kreikan, hyväksi, jossa kolmansien maiden kansalaisten äkillinen joukoittainen maahantulo aiheuttaisi vastaavan hätätilanteen. Lisäksi ehdotuksessa todetaan, että tällaisiin toimenpiteisiin voi tarvittaessa lukeutua kyseisen jäsenvaltion tässä päätöksessä säädettyjen velvoitteiden soveltamisen keskeyttäminen.

Ehdotuksessa tarkennetaan, että tässä päätöksessä säädettyjä siirtotoimenpiteitä tuetaan asetuksella (EU) N:o 516/2014 perustetusta turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta myönnettävällä rahoitustuella. Siirron kohteena olevat jäsenvaltiot saavat tätä varten kutakin Italiasta tai Kreikasta tämän päätöksen nojalla siirrettyä kansainvälistä suojelua hakevaa henkilöä kohti 6 000 euron kertakorvauksen. Rahoitustuki pannaan täytäntöön soveltamalla asetuksen (EU) N:o 516/2014 18 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.

Ehdotuksessa edellytetään, että Italia ja Kreikka raportoivat neuvostolle ja komissiolle kolmen kuukauden välein tämän päätöksen ja etenemissuunnitelmien täytäntöönpanosta.

Lisäksi siinä tarkennetaan, että päätöstä sovelletaan niihin henkilöihin, jotka saapuvat Italian ja Kreikan alueelle tämän päätöksen voimaantulopäivästä alkaen. Päätöstä sovelletaan myös hakijoihin, jotka ovat saapuneet kyseisten jäsenvaltioiden alueelle 15. huhtikuuta 2015 tai sen jälkeen. Noihin aikoihin tapahtuivat ne traagiset onnettomuudet, joiden vuoksi neuvosto päätti lujittaa sisäistä solidaarisuutta ja vastuullisuutta ja sitoutui erityisesti lisäämään hätäapua etulinjassa oleville jäsenvaltioille.

3.2. Oikeusperusta

Tämän neuvoston päätösehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 78 artiklan 3 kohta.

SEUT-sopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyn pöytäkirjan N:o 21 määräysten mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu ehdotettujen, SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osastoon perustuvien toimenpiteiden hyväksymiseen neuvostossa. Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti voivat kolmen kuukauden kuluessa ehdotuksen tai aloitteen esittämisestä tai milloin tahansa sen hyväksymisen jälkeen ilmoittaa neuvostolle, että ne haluavat osallistua asianomaisten toimenpiteiden hyväksymiseen ja soveltamiseen.

SEUT-sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan N:o 22 määräysten mukaisesti Tanska ei osallistu ehdotettujen, SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osastoon perustuvien toimenpiteiden hyväksymiseen neuvostossa. Tanska voi milloin tahansa ilmoittaa valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti muille jäsenvaltioille, että se haluaa soveltaa täysimääräisesti SEUT-sopimuksen V osaston nojalla hyväksyttyjä toimenpiteitä.

Euroopan unioni on tehnyt Islannin, Norjan, Sveitsin ja Liechtensteinin kanssa sopimukset, joilla ne assosioidaan ”Dublin-/Eurodac-säännöstöön” (asetus (EY) N:o 343/2003, joka on korvattu asetuksella (EU) N:o 604/2013, ja asetus (EY) N:o 2725/2000, joka korvataan asetuksella (EU) N:o 604/2013). Tällä päätöksellä ei kehitetä ”Dublin-/Eurodac-säännöstöä”, joten assosioituneilla valtioilla ei ole velvollisuutta ilmoittaa komissiolle päätöksen hyväksymisestä sen jälkeen, kun se on hyväksytty neuvostossa. Assosioituneet valtiot voivat

kuitenkin päättää osallistua vapaaehtoisesti tällä päätöksellä vahvistettuihin väliaikaisiin toimenpiteisiin.

3.3. Toissijaisuusperiaate

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevassa SEUT-sopimuksen V osastossa annetaan Euroopan unionille tiettyjä näihin asioihin liittyviä toimivaltuuksia. Näitä toimivaltuuksia käytetään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti, toisin sanoen ainoastaan jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin Euroopan unionin tasolla.

Edellä kuvattu kolmansien maiden kansalaisten äkillisen joukoittaisen maahantulon Italiassa ja Kreikassa aiheuttama hätätilanne aiheuttaa kyseisten maiden turvapaikkajärjestelmiin ja -resursseihin huomattavaa painetta. Tämän seurauksena tilanne saattaa vaikuttaa myös muihin jäsenvaltioihin, joihin kyseiset henkilöt siirtyvät Italiasta ja Kreikasta. On selvää, että yksittäisten jäsenvaltioiden toimilla ei voida vastata tyydyttävästi niihin yhteisiin haasteisiin, joita kaikki jäsenvaltiot kohtaavat tällä alalla. Siksi tarvitaan välttämättä EU:n toimia.

3.4. Suhteellisuusperiaate

Erilaiset operatiiviset ja rahoitustoimenpiteet, joita Euroopan komissio ja EASO ovat tähän mennessä toteuttaneet Italian ja Kreikan turvapaikkajärjestelmien tukemiseksi, ovat osoittautuneet riittämättömiksi näissä jäsenvaltioissa tällä hetkellä vallitsevan kriisitilanteen ratkaisemiseen. Edellä kuvatun joukoittaisen maahantulon aiheuttaman tilanteen kiireellisyyden ja vakavuuden huomioiden uusien EU-toimien toteuttaminen kyseisten maiden hyväksi ei ylitä sitä, mikä on tarpeen tilanteen ratkaisemiseksi tehokkaasti. Ehdotuksessa esitetään erityisesti, että Italiasta siirrettäisiin 24 000 ja Kreikasta 16 000 selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa olevaa hakijaa muiden jäsenvaltioiden alueelle kahden vuoden aikana. Vuotta 2014 ja vuoden 2015 neljää ensimmäistä kuukautta koskevien tilastotietojen perusteella Italiasta siirrettävien henkilöiden määrä vastaa 12:ta prosenttia ja Kreikasta siirrettävien henkilöiden määrä 19:ää prosenttia kyseisten maiden rajan laittomasti ylittäneistä siirtolaisista.

Loput kolmansien maiden kansalaiset, jotka joko ovat tai eivät ole hakeneet kansainvälistä suojelua, jäävät siirtojärjestelmän ulkopuolelle ja ovat jatkossakin Italian ja Kreikan tai sen jäsenvaltion vastuulla, joka on asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä. Siirron kohteena olevien jäsenvaltioiden Italialle ja Kreikalle antama tuki on sidoksissa siihen, että Italia ja Kreikka esittävät etenemissuunnitelmat, joiden noudattamista komissio valvoo ja joihin sisältyy erityisiä toimenpiteitä, joita Italia ja Kreikka toteuttavat varmistaakseen, että niiden turvapaikka- ja maahanmuuttojärjestelmillä on tässä päätöksessä säädetyn siirtojärjestelmän soveltamisajan päätyttyä paremmat valmiudet käsitellä erityistä painetta.

3.5. Vaikutus perusoikeuksiin

Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavilla kansainvälistä suojelua koskevilla väliaikaisilla toimenpiteillä suojataan kansainvälistä suojelua selvästi tarvitsevien hakijoiden perusoikeudet, joista määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä ’perusoikeuskirja’.

Tällä päätöksellä varmistetaan erityisesti kyseisten henkilöiden nopea pääsy kansainvälisen suojelun myöntämismenettelyn piiriin ja pyritään näin turvaamaan oikeus turvapaikkaan ja varmistamaan perusoikeuskirjan 18 ja 19 artiklan mukainen suoja palauttamista vastaan. Lisäksi päätöksellä taataan kyseisten henkilöiden siirtäminen sellaiseen jäsenvaltioon, joka voi tarjota heille asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet ja kotouttamismahdollisuudet, ja

pyritään näin varmistamaan, että perusoikeuskirjan 1 artiklassa määrättyä oikeutta ihmisarvoon ja 4 artiklan mukaista kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan rangaistuksen ja kohtelun kieltoa kunnioitetaan. Tämän päätöksen tavoitteena on myös suojella perusoikeuskirjan 24 artiklan mukaisia lapsen oikeuksia ja 7 artiklan mukaista oikeutta perheen yhtenäisyyteen.

3.6. Talousarviovaikutukset

Ehdotuksesta aiheutuu EU:n talousarvioon kaikkiaan 240 000 000 euron lisäkustannukset.

2015/0125 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’perussopimus’, ja erityisesti sen 78 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perussopimuksen 78 artiklan 3 kohdassa todetaan, että jos kolmansien maiden kansalaisten äkillinen joukoittainen maahantulo aiheuttaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa hätätilanteen, neuvosto voi komission ehdotuksesta hyväksyä väliaikaisia toimenpiteitä kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion hyväksi.

(2) Perussopimuksen 80 artiklan mukaisesti rajatarkastuksia, turvapaikka-asioita ja maahanmuuttoa koskevassa unionin politiikassa ja sen toteuttamisessa olisi noudatettava jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteita ja unionin antamiin tämän alan säädöksiin on sisällytettävä asianmukaisia toimenpiteitä tämän periaatteen soveltamiseksi.

(3) Välimeren äskettäinen kriisitilanne sai unionin toimielimet tunnustamaan välittömästi alueen poikkeuksellisen suuret siirtolaismäärät ja vaatimaan konkreettisia solidaarisuustoimenpiteitä etulinjassa olevien jäsenvaltioiden hyväksi. Euroopan komissio esitti esimerkiksi 20 päivänä huhtikuuta 2015 pidetyssä ulkoasian- ja sisäministerien yhteisessä kokouksessa kymmenkohtaisen suunnitelman välittömistä toimista kriisiin vastaamiseksi ja sitoutui tarkastelemaan vaihtoehtoja hätätilanteessa sovellettavaksi siirtojärjestelmäksi.

(4) Eurooppa-neuvosto päätti 23 päivänä huhtikuuta 2015 antamassaan päätelmissä muun muassa lujittaa sisäistä solidaarisuutta ja vastuullisuutta ja sitoutui erityisesti lisäämään hätäapua etulinjassa oleville jäsenvaltioille ja tarkastelemaan vaihtoehtoja sisäisten siirtojen järjestämiseksi hätätilanteissa jäsenvaltioiden välillä vapaaehtoiselta pohjalta sekä lähettämään Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, jäljempänä ’EASO’, ryhmiä etulinjassa oleviin jäsenvaltioihin turvapaikkahakemusten yhteiskäsittelyä, mukaan lukien rekisteröintiä ja sormenjälkien ottamista, varten.

(5) Euroopan parlamentti toisti 29 päivänä huhtikuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa, että unionin on perustettava Välimeren viimeisimpien tragedioiden johdosta toteuttamansa toimet yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteille ja tehostettava tämän alan toimiaan niitä jäsenvaltioita kohtaan, jotka ottavat vastaan absoluuttisesti tai suhteellisesti suurimman määrän pakolaisia ja kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä.

(6) Useiden jäsenvaltioiden alueelle saapui vuonna 2014 merkittävästi aiempaa enemmän siirtolaisia, myös kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä, ja joissakin niistä suuntaus jatkui myös vuoden 2015 ensimmäisinä kuukausina. Euroopan komissio myönsi hätätilanteisiin tarkoitettua rahoitustukea ja EASO operatiivista tukea useille jäsenvaltioille siirtolaisten määrän kasvusta selviämiseksi.

(7) Jäsenvaltioista varsinkin Italian ja Kreikan alueelle on Välimeren viimeaikaisten traagisten tapahtumien vuoksi saapunut ennennäkemättömän suuria määriä siirtolaisia, myös kansainvälistä suojelua hakevia ja sitä selvästi tarvitsevia henkilöitä, mikä aiheuttaa niiden maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmiin huomattavaa painetta.

(8) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston, jäljempänä ’Frontex’, tietojen mukaan suurin osa EU:n rajojen laittomista ylityksistä vuonna 2014 tapahtui keskisen ja eteläisen Välimeren reittien kautta. Vuonna 2014 pelkästään Italiaan saapui yli 170 000 laitonta siirtolaista, mikä on 277 prosenttia enemmän kuin vuonna 2013. Tasaista kasvua havaittiin myös Kreikassa, jossa maahan saapui yli 50 000 laitonta siirtolaista, mikä on 153 prosenttia enemmän kuin vuonna 2013. Vuoden 2015 ensimmäisiä kuukausia koskevat tilastot vahvistavat tämän selkeän suuntauksen Italian osalta. Kreikassa laittomat rajanylitykset lisääntyivät vuoden 2015 ensimmäisten kuukausien aikana niin voimakkaasti, että ne vastasivat 50:tä prosenttia kaikista laittomista rajanylityksistä vuonna 2014 (rajanylityksiä oli vuoden 2015 ensimmäisten neljän kuukauden aikana lähes 28 000 ja vuonna 2014 lähes 55 000). Huomattava osuus kaikista näillä kahdella alueella havaituista laittomista siirtolaisista oli sellaisten maiden kansalaisia, joiden hakemukset Eurostatin tietojen perusteella hyvin usein hyväksytään (vuonna 2014 syyrialaisia ja eritrealaisia, joiden hakemusten hyväksymisaste on unionin tasolla yli 75 prosenttia, oli yli 40 prosenttia Italiaan saapuneista ja yli 50 prosenttia Kreikkaan saapuneista laittomista siirtolaisista). Eurostatin mukaan Kreikassa oleskeli vuonna 2014 laittomasti 30 505 syyrialaista, kun vuonna 2013 vastaava luku oli 8 220.

(9) Eurostatin mukaan 64 625 henkilöä haki Italiassa kansainvälistä suojelua vuonna 2014. Vuonna 2013 vastaava luku oli 26 920 (kasvua 143 prosenttia). Kreikassa kasvu oli vähäisempää, sillä hakemuksia tehtiin 9 430 (kasvua 15 prosenttia).

(10) Frontexin tietojen mukaan toinen merkittävä reitti unioniin vuonna 2014 oli Länsi-Balkanin reitti, jota pitkin tehtiin 43 357 laitonta rajanylitystä. Koska tätä reittiä saapuvista siirtolaisista 51 prosenttia on kosovolaisia, suurin osa heistä ei kuitenkaan lähtökohtaisesti tarvitse kansainvälistä suojelua.

(11) Italian ja Kreikan tukemiseksi on maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan puitteissa toteutettu tähän mennessä jo useita toimia, esimerkiksi annettu tuntuvaa hätäapua ja EASO:n operatiivista tukea. Italia sai vuosina 2007–2013 toiseksi eniten ja Kreikka kolmanneksi eniten rahoitusta yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevasta yleisohjelmasta, ja lisäksi ne saivat huomattavasti hätärahoitusta. Italia ja Kreikka ovat turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston pääasialliset edunsaajat myös kaudella 2014–2020.

(12) Italian ja Kreikan välittömässä läheisyydessä olevilla alueilla käynnissä olevien konfliktien ja jatkuvan epävakauden vuoksi on erittäin todennäköistä, että niiden maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmiin kohdistuu jatkossakin huomattavaa ja kasvavaa painetta ja että merkittävä osa siirtolaisista saattaa tarvita kansainvälistä suojelua. Tämä on osoitus siitä, miten tärkeää on osoittaa solidaarisuutta Italiaa ja Kreikkaa kohtaan ja täydentää niiden tukemiseksi tähän mennessä toteutettuja toimia kansainvälisen suojelun alan väliaikaisilla toimenpiteillä.

(13) Samaan aikaan Italian ja Kreikan olisi esitettävä rakenteellisia ratkaisuja turvapaikka- ja maahanmuuttojärjestelmiensä toiminnallisten puutteiden korjaamiseksi. Tässä päätöksessä vahvistetut toimenpiteet pitäisi tästä syystä toteuttaa rinnan sen kanssa, että Italia ja Kreikka perustavat vakaat strategiset puitteet kriisitilanteeseen vastaamiseksi ja uudistusprosessin tehostamiseksi näillä aloilla. Näin ollen sekä Italian että Kreikan olisi kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta esitettävä komissiolle etenemissuunnitelma, joka sisältää asianmukaisia toimia turvapaikka-asioiden, ensivastaanoton ja palauttamisen aloilla kyseisten maiden järjestelmien kapasiteetin, laadun ja tehokkuuden parantamiseksi sekä toimenpiteitä, joilla varmistetaan tämän päätöksen asianmukainen täytäntöönpano, jotta ne voisivat tämän päätöksen soveltamisajan päätyttyä käsitellä paremmin alueelleen mahdollisesti saapuvia suuria siirtolaismääriä.

(14) Komissiolle olisi annettava toimivalta keskeyttää tarvittaessa tämän päätöksen soveltaminen joksikin aikaa, jos Italia tai Kreikka ei noudata asiaa koskevia sitoumuksiaan.

(15) Jos jokin muu jäsenvaltio kuin Italia tai Kreikka joutuu samanlaiseen hätätilaan, jonka aiheuttaa kolmansien maiden kansalaisten äkillinen joukoittainen maahantulo, neuvosto voi komission ehdotuksen perusteella ja Euroopan parlamenttia kuultuaan hyväksyä väliaikaisia toimenpiteitä kyseisen jäsenvaltion hyväksi perussopimuksen 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tällaisiin toimenpiteisiin voi tarvittaessa lukeutua kyseisen jäsenvaltion tässä päätöksessä säädettyjen velvoitteiden soveltamisen keskeyttäminen.

(16) Perussopimuksen 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien toimenpiteiden olisi oltava luonteeltaan väliaikaisia. Ehdotettu 24 kuukauden määräaika on kohtuullinen sen varmistamiseksi, että tässä päätöksessä vahvistetuilla toimenpiteillä on käytännön vaikutusta autettaessa Italiaa ja Kreikkaa käsittelemään alueelleen saapuvia huomattavia siirtolaisvirtoja.

(17) Tässä päätöksessä ehdotetut toimenpiteet merkitsevät väliaikaista poikkeusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013[7] 13 artiklan 1 kohdassa vahvistetuista perusteista sekä saman asetuksen 21, 22 ja 29 artiklassa vahvistetuista menettelyn vaiheista, määräajat mukaan luettuina.

(18) Päätettäessä kriteereistä, joita sovelletaan siihen, mitkä hakijat ja kuinka monta hakijaa siirretään Italiasta ja Kreikasta, oli tehtävä valinta. Suunnitteilla on selkeä ja toimiva järjestelmä, joka perustuu Eurostatin viimeisimpien käytettävissä olevien tietojen perusteella määrittelemään kynnysarvoon eli keskimääräiseen hyväksymisasteeseen, joka saadaan, kun verrataan kansainvälistä suojelua koskevien, ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä unionin tasolla hyväksyttyjen hakemusten määrää kaikkiin unionin tasolla ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä tehtyihin päätöksiin, jotka koskevat kansainväliseen suojeluun liittyviä turvapaikka-hakemuksia. Toisaalta tällä kynnysarvolla olisi varmistettava mahdollisimman hyvin, että kaikilla hakijoilla, jotka kaikkein todennäköisimmin tarvitsevat kansainvälistä suojelua, olisi nopeasti mahdollisuus hyödyntää suojelua koskevaa oikeuttaan täysimääräisesti siirron kohteena olevassa jäsenvaltiossa. Toisaalta sillä ehkäistäisiin mahdollisimman hyvin sellaisten hakijoiden siirtäminen toiseen jäsenvaltioon, jotka todennäköisesti saavat

[7] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 31).

hakemukseensa kielteisen päätöksen, ja vältettäisiin näin heidän oleskelunsa perusteeton pitkittyminen EU:ssa. Ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä vuonna 2014 tehtyjä päätöksiä koskevien Eurostatin tietojen perusteella tässä päätöksessä olisi käytettävä 75 prosentin kynnysarvoa, joka vastaa kyseisenä vuonna tehtyjä syyrialaisten ja eritrealaisten hakijoiden hakemuksia koskevia päätöksiä.

(19) Väliaikaisten toimenpiteiden tarkoituksena on vähentää Italiaan ja Kreikkaan kohdistuvaa huomattavaa turvapaikanhakijapainetta erityisesti siirtämällä muihin jäsenvaltioihin suuri määrä sellaisia kansainvälistä suojelua selvästi tarvitsevia hakijoita, jotka ovat saapuneet Italian ja Kreikan alueelle sen päivän jälkeen, jona tätä päätöstä aletaan soveltaa. Italiaan ja Kreikkaan vuonna 2014 laittomasti saapuneiden kolmansien maiden kansalaisten kokonaismäärän ja kansainvälistä suojelua selvästi tarvitsevien hakijoiden määrän perusteella Italiasta ja Kreikasta olisi siirrettävä kaikkiaan 40 000 kansainvälistä suojelua selvästi tarvitsevaa hakijaa. Tämä luku vastaa noin 40:tä prosenttia niistä kansainvälistä suojelua selvästi tarvitsevista kolmansien maiden kansalaisista, jotka saapuivat Italiaan ja Kreikkaan laittomasti vuonna 2014. Näin ollen tässä päätöksessä ehdotettu siirtotoimenpide edustaa oikeudenmukaista taakanjakoa Italian ja Kreikan ja muiden jäsenvaltioiden välillä. Samojen vuotta 2014 ja vuoden 2015 neljää ensimmäistä kuukautta koskevien käytettävissä olevien lukujen perusteella kyseisistä hakijoista 60 prosenttia olisi siirrettävä Italiasta ja 40 prosenttia Kreikasta.

(20) Ehdotetun jakoperusteen olisi Euroopan muuttoliikeagendasta annetun komission tiedonannon[8] liitteen mukaisesti pohjauduttava a) väestömäärään (painoarvo 40 prosenttia), b) yhteenlaskettuun BKT:hen (painoarvo 40 prosenttia), c) oma-aloitteisten turvapaikkahakemusten keskimäärään ja uudelleensijoitettujen pakolaisten lukumäärään miljoonaa asukasta kohden vuosina 2010–2014 (painoarvo 10 prosenttia) ja d) työttömyysasteeseen (painoarvo 10 prosenttia). Tämän päätöksen liitteissä I ja II esitetyissä jakoperusteissa otetaan huomioon se seikka, että niiden jäsenvaltioiden, joista siirto tapahtuu, ei pitäisi itse kuulua siirron kohteena oleviin jäsenvaltioihin.

(21) Turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston perustamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 516/2014[9] säädetään tuesta vastuunjakoa koskeville toimille, joista on sovittu jäsenvaltioiden välillä, ja jätetään tilaa myös uusille toimintapoliittisille muutoksille tällä alalla. Asetuksen (EU) N:o 516/2014 7 artiklan 2 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta toteuttaa toimia, jotka liittyvät kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden siirtämiseen osana niiden kansallisia ohjelmia, kun taas saman asetuksen 18 artiklassa säädetään mahdollisuudesta maksaa 6 000 euron suuruinen kertakorvaus kansainvälistä suojelua saavan henkilön vastaanottamisesta toisesta jäsenvaltiosta.

(22) Solidaarisuuden ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteiden täytäntöönpanemiseksi sekä sen huomioon ottamiseksi, että tällä päätöksellä kehitetään edelleen tämän alan politiikkaa, on asianmukaista varmistaa, että jäsenvaltiot, jotka vastaanottavat Italiasta tai Kreikasta siirrettäviä kansainvälistä suojelua selvästi tarvitsevia henkilöitä tämän päätöksen mukaisesti, saavat jokaista

---

8 COM(2015) 240 final.

9 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 516/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston perustamisesta, neuvoston päätöksen 2008/381/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 573/2007/EY ja N:o 575/2007/EY sekä neuvoston päätöksen 2007/435/EY kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 168).

siirrettyä henkilöä kohti kertakorvauksen, joka on samansuuruinen kuin asetuksen (EU) N:o 516/2014 18 artiklassa tarkoitettu kertakorvaus ja joka maksetaan noudattaen samoja menettelyjä. Tämä merkitsee rajallista ja väliaikaista poikkeusta asetuksen (EU) N:o 516/2014 18 artiklasta, sillä kertakorvaus olisi maksettava siirrettyjen hakijoiden eikä kansainvälistä suojelua saavien määrän perusteella. Tällainen kertakorvauksen mahdollisten saajien ryhmän väliaikainen laajentaminen on kiinteä osa tällä päätöksellä perustettavaa hätätilannejärjestelmää.

(23) On tarpeen varmistaa siirtojärjestelmän ripeä käyttöönotto ja tukea väliaikaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden välisen tiiviin hallinnollisen yhteistyön ja EASO:n tarjoaman operatiivisen tuen avulla.

(24) Kansallinen turvallisuus ja yleinen järjestys olisi otettava huomioon siirtomenettelyn kaikissa vaiheissa siihen asti, että hakijan siirto on saatu päätökseen.

(25) Päätettäessä siitä, mitkä kansainvälistä suojelua selvästi tarvitsevat hakijat olisi siirrettävä Italiasta ja Kreikasta, olisi annettava etusija Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU[10] 22 artiklassa tarkoitetuille haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille. Tässä suhteessa olisi otettava ensisijaisesti huomioon hakijoiden erityistarpeet, myös terveys. Lapsen edun olisi aina oltava ensisijainen.

(26) Lisäksi, jotta voidaan päättää, mihin jäsenvaltioon siirto pitäisi toteuttaa, olisi otettava erityisellä tavalla huomioon hakijoiden erityispätevyys, kuten kielitaito, joka voisi helpottaa heidän kotoutumistaan siirron kohteena olevassa jäsenvaltiossa. Erityisen haavoittuvassa asemassa olevien hakijoiden tapauksessa olisi otettava huomioon siirron kohteena olevan jäsenvaltion valmiudet tukea kyseisiä hakijoita.

(27) Sen, että jäsenvaltiot nimeävät Italiaan ja Kreikkaan yhteyshenkilöitä, pitäisi helpottaa siirtomenettelyn tehokasta täytäntöönpanoa, muun muassa siirrettävien hakijoiden asianmukaista seulontaa, jossa otetaan huomioon erityisesti heidän haavoittuvuutensa ja pätevyytensä.

(28) Asetuksessa (EU) N:o 604/2013 vahvistettuja oikeudellisia ja menettelytakeita sovelletaan edelleen tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin hakijoihin. Lisäksi hakijoille olisi annettava tietoa tässä päätöksessä vahvistetusta siirtomenettelystä ja ilmoitettava siirtopäätöksestä. Koska hakijalla ei ole EU:n lainsäädännön mukaisesti oikeutta valita sitä jäsenvaltiota, joka on vastuussa hänen hakemuksensa käsittelystä, hakijalla olisi oltava edellä mainitun asetuksen mukainen oikeus tehokkaisiin siirtopäätöstä koskeviin oikeussuojakeinoihin, mutta ainoastaan sen varmistamiseksi, että hänen perusoikeuksiaan kunnioitetaan.

(29) Hakijoilla olisi sekä ennen siirtoa siirron kohteena olevaan jäsenvaltioon että sen jälkeen oltava mahdollisuus hyödyntää niitä oikeuksia ja takeita, jotka vahvistetaan neuvoston direktiivissä 2003/9/EY[11] ja neuvoston direktiivissä 2005/85/EY[12] ja 20 päivästä heinäkuuta 2015 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä

---

[10] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/33/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista (uudelleenlaadittu) (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 96).

[11] Neuvoston direktiivi 2003/9/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18).

[12] Neuvoston direktiivi 2005/85/EY, annettu 1 päivänä joulukuuta 2005, pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13).

2013/33/EU ja 2013/32/EU[13], myös erityisten vastaanotto- ja menettelyllisten tarpeidensa osalta. Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin hakijoihin sovelletaan edelleen myös neuvoston asetusta (EY) N:o 2725/2000[14] sekä 20 päivästä heinäkuuta 2015 asetusta (EU) N:o 603/2013[15].

(30) Olisi toteutettava toimenpiteitä, jotta voitaisiin välttää siirrettyjen henkilöiden liikkuminen siirron kohteena olevasta jäsenvaltiosta muihin jäsenvaltioihin. Hakijoille olisi erityisesti tiedotettava seurauksista, joita aiheutuu siirtymisestä toisiin jäsenvaltioihin, sekä siitä, että jos siirron kohteena oleva jäsenvaltio myöntää heille kansainvälistä suojelua, heillä on kansainvälistä suojelua saavan henkilön asemaan liittyvät oikeudet periaatteessa ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

(31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(32) Tässä päätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.

(33) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän päätöksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.]

TAI

(34) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.]

TAI

---

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 60).

14 Neuvoston asetus (EY) N:o 2725/2000, annettu 11 päivänä joulukuuta 2000, Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi (EYVL L 316, 15.12.2000, s. 1).

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 603/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 604/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 1).

(35) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.

(36) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut (... päivätyllä kirjeellä) haluavansa osallistua tämän päätöksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.]

TAI

(37) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut (... päivätyllä kirjeellä) haluavansa osallistua tämän päätöksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.

(38) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Irlanti ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.]

(39) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

(40) Tilanteen kiireellisyyden huomioon ottaen tämän päätöksen olisi tultava tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla
Kohde

Tällä päätöksellä otetaan käyttöön Italian ja Kreikan hyväksi kansainvälisen suojelun alalla toteutettavia väliaikaisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on auttaa kyseisiä maita selviytymään kolmansien maiden kansalaisten äkillisen joukoittaisen maahantulon aiheuttamasta hätätilanteesta.

2 artikla
Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

a) ’kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU[16] 2 artiklan h alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;

b) ’hakijalla’ kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei vielä ole tehty lopullista päätöstä;

c) ’kansainvälisellä suojelulla’ pakolaisasemaa ja toissijaista suojeluasemaa, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan e ja g alakohdassa;

d) ’perheenjäsenillä’ perheenjäseniä, sellaisina kuin heidät on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 2 artiklan g alakohdassa;

e) ’siirrolla’ hakijan siirtämistä sellaisesta jäsenvaltiosta, joka on asetuksen (EU) N:o 604/2013 III luvussa vahvistettujen kriteerien mukaan vastuussa hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelystä, siirron kohteena olevan jäsenvaltion alueelle;

f) ’siirron kohteena olevalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jolle asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukainen vastuu hakijan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä siirtyy, kun hakija on siirretty kyseisen jäsenvaltion alueelle.

3 artikla
Soveltamisala

1. Ainoastaan sellaisia hakijoita siirretään, joiden kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä ovat periaatteessa vastuussa Italia ja Kreikka asetuksen (EU) N:o 604/2013 III luvussa vahvistettujen hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden mukaisesti.

2. Tähän päätökseen perustuvaa siirtoa sovelletaan ainoastaan hakijoihin, jotka kuuluvat niihin kansallisuuksiin, joiden osuus kansainvälistä suojelua koskevista myönteisistä päätöksistä verrattuna kaikkiin direktiivin 2013/32/EU III luvussa tarkoitetuista kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä tehtyihin päätöksiin on Eurostatin viimeisimpien saatavilla olevien EU:n laajuista keskiarvoa koskevien tietojen mukaan vähintään 75 prosenttia. Kansalaisuudettomien henkilöiden tapauksessa otetaan huomioon entinen vakituinen asuinmaa.

4 artikla
Jakoperuste

1. Italiasta siirretään liitteen I mukaisesti 24 000 hakijaa muiden jäsenvaltioiden alueelle.

2. Kreikasta siirretään liitteen II mukaisesti 16 000 hakijaa muiden jäsenvaltioiden alueelle.

5 artikla
Siirtomenettely

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavaa hallinnollista yhteistyötä varten kansallinen yhteyspiste ja toimitettava sen yhteystiedot muille jäsenvaltioille ja EASO:lle. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä EASO:n kanssa toteutettava

[16] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle (EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9).

kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat suoraan tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja keskenään.

2. Italian ja Kreikan on tämän päätöksen soveltamisaikana yksilöitävä EASO:n ja tarvittaessa 8 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden yhteyshenkilöiden kanssa säännöllisin väliajoin hakijat, jotka siirretään muihin jäsenvaltioihin, ja ilmoitettava kyseisten jäsenvaltioiden yhteyspisteille ja EASO:lle niiden hakijoiden lukumäärä, jotka voidaan siirtää. Tässä on annettava etusija direktiivin 2013/33/EU 22 artiklassa tarkoitetuille haavoittuvassa asemassa oleville hakijoille.

3. Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian 2 kohdassa tarkoitetut tiedot saatuaan ilmoitettava niiden hakijoiden määrä, jotka voidaan siirtää niiden alueelle välittömästi, sekä kaikki muut olennaiset tiedot liitteissä I ja II vahvistettujen lukumäärien puitteissa.

4. Italian ja Kreikan on 3 kohdan nojalla vastaanottamiensa tietojen perusteella tehtävä mahdollisimman pian päätös kunkin yksilöidyn hakijan siirtämisestä tiettyyn siirron kohteena olevaan jäsenvaltioon ja ilmoitettava tästä hakijalle 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

5. Hakijat, joiden sormenjäljet on otettava asetuksen (EU) N:o 603/2013 9 artiklassa asetetun velvoitteen nojalla, voidaan siirtää ainoastaan siinä tapauksessa, että heidän sormenjälkensä on otettu.

6. Hakija on siirrettävä siirron kohteena olevan jäsenvaltion alueelle mahdollisimman pian 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun siirtopäätöstä koskevan ilmoituksen antamisen jälkeen.

7. Jäsenvaltioilla on oikeus kieltäytyä sellaisen hakijan siirtämisestä, johon liittyy todennäköisesti kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevia huolenaiheita.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää lähettää Italiaan ja Kreikkaan yhteyshenkilöitä kaikkien tässä artiklassa kuvattujen siirtomenettelyn osatekijöiden täytäntöönpanoa varten.

9. Tämän artiklan mukainen siirtomenettely saa kestää enintään kuukauden siitä, kun siirrettävät hakijat on yksilöity tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6 artikla

Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on tätä päätöstä täytäntöön pannessaan otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvat perheenjäsenet siirretään saman jäsenvaltion alueelle.

3. Ennen hakijan siirtämistä koskevan päätöksen tekemistä Italian ja Kreikan on ilmoitettava hakijalle kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, tämän päätöksen mukaisesta siirtomenettelystä.

4. Kun päätös hakijan siirtämisestä on tehty mutta ennen varsinaista siirtoa, Italian ja Kreikan on ilmoitettava siirtopäätöksestä kirjallisesti kyseiselle henkilölle. Päätöksessä on mainittava siirron kohteena oleva jäsenvaltio.

5. Asetuksessa (EU) N:o 604/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/115/EY[17] vahvistettujen sääntöjen mukaisesti kansainvälistä suojelua hakevan tai sitä saavan henkilön, joka saapuu jonkin toisen kuin siirron kohteena olleen jäsenvaltion alueelle

17 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

täyttämättä kyseiseen jäsenvaltioon jäämisen ehtoja, on palattava välittömästi siirron kohteena olleeseen jäsenvaltioon, ja kyseisen jäsenvaltion on otettava hänet takaisin.

7 artikla

Operatiivinen tuki Italialle ja Kreikalle

Jäsenvaltioiden on kasvatettava Italialle ja Kreikalle kansainvälisen suojelun alalla antamaansa tukea EASO:n ja muiden asianomaisten virastojen koordinoimien asiaa koskevien toimien kautta ja etenkin antamalla tarvittaessa käyttöön kansallisia asiantuntijoita seuraaviin tukitoimiin:

a) Italiaan ja Kreikkaan saapuvien kolmansien maiden kansalaisten seulonta, johon sisältyy myös henkilöllisyyden varmentaminen, sormenjälkien ottaminen ja kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten kirjaaminen;

b) hakemusten alustava käsittely;

c) tiedon ja tarvittaessa erityisavun tarjoaminen hakijoille ja mahdollisille hakijoille, jotka voitaisiin siirtää tämän päätöksen perusteella;

d) hakijoiden siirtäminen siirron kohteena olevaan jäsenvaltioon.

8 artikla

Täydentävät toimenpiteet, jotka Italian ja Kreikan on toteutettava

1. Sekä Italian että Kreikan on kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta esitettävä komissiolle etenemissuunnitelma, joka sisältää asianmukaisia toimenpiteitä turvapaikka-asioiden, ensivastaanoton ja palauttamisen aloilla kyseisten maiden järjestelmien kapasiteetin, laadun ja tehokkuuden parantamiseksi näillä aloilla sekä toimenpiteitä, joilla varmistetaan tämän päätöksen asianmukainen täytäntöönpano. Italian ja Kreikan on pantava etenemissuunnitelma täysimääräisesti täytäntöön.

2. Jos Italia tai Kreikka ei noudata 1 kohdassa tarkoitettua velvoitettaan, komissio voi päättää keskeyttää tämän päätöksen soveltamisen kyseiseen jäsenvaltioon enintään kolmen kuukauden ajaksi. Komissio voi tehdä kerran päätöksen, jolla jatketaan soveltamisen keskeyttämistä vielä kolmen kuukauden ajan.

9 artikla

Hätätilanteet siirron kohteena olevissa jäsenvaltioissa

Jos siirron kohteena oleva jäsenvaltio joutuu hätätilaan, jonka aiheuttaa kolmansien maiden kansalaisten äkillinen joukoittainen maahantulo, neuvosto voi komission ehdotuksen perusteella ja Euroopan parlamenttia kuultuaan hyväksyä väliaikaisia toimenpiteitä kyseisen jäsenvaltion hyväksi perussopimuksen 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tällaisiin toimenpiteisiin voi tarvittaessa lukeutua kyseisen jäsenvaltion tässä päätöksessä säädettyjen velvoitteiden soveltamisen keskeyttäminen.

10 artikla

Rahoitustuki

Siirron kohteena oleva jäsenvaltio saa kutakin tämän päätöksen nojalla siirrettyä kansainvälistä suojelua hakevaa henkilöä kohti 6 000 euron kertakorvauksen. Rahoitustuki pannaan täytäntöön soveltamalla asetuksen (EU) N:o 516/2014 18 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.

11 artikla
Raportointi

Italian ja Kreikan on raportoitava neuvostolle ja komissiolle kolmen kuukauden välein tämän päätöksen ja 8 artiklassa tarkoitettujen etenemissuunnitelmien täytäntöönpanosta.

12 artikla
Voimaantulo

1. Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan [*24 kuukauden ajan voimaantulosta]*.

3. Sitä sovelletaan henkilöihin, jotka saapuvat Italian ja Kreikan alueelle *[OJ to replace this by the exact date of entry into force]* ja [*OJ to replace this by the exact date of entry into force plus 24 months]* välisenä aikana, sekä hakijoihin, jotka ovat saapuneet kyseisten jäsenvaltioiden alueelle 15 päivänä huhtikuuta 2015 tai sen jälkeen.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja